ادامه از صفحه ۶

گفت‌وگو در غیاب بزرگان

این صحبت‌ها اگر رودررو باشد، بهتر از این است که در رسانه‌ها انجام شود. البته این جلسات تاکنون مرتب برگزار نشده‌اند، ولی سعی می‌کنیم هرازچندگاهی این جلسات را داشته باشیم».بهترین نام برای این گفت‌وگوها، همان چیزی است که باهنر به آن اشاره کرده است: «این گفت‌وگوها فعلا گعده است. البته مسیری را مشخص کرده و گفته‌ایم اول باید روی مسائلی بحث کنیم که درباره آنها هیچ اختلافی با هم نداریم، یا اختلافمان بسیار کم است. فعلا گعده است و اگر منسجم و مرتب شود، یک نفر به‌عنوان سخنگو، گزارشی را درباره آن اعلام خواهد کرد». نخستین بار فروردین ماه سال گذشته محمدرضا تابش عضو فراکسیون امید مجلس خبر داد که با توجه به پالس‌های مثبتی که از سوی اصولگرایان برای گفت‌وگوی ملی فرستاده می‌شود، امیدواریم این بحث گفت‌وگوی ملی در سال آتی به نتیجه برسد. اخبار حاکی از این بود که جلساتی بین اسحاق جهانگیری، علی‌اکبر ناطق‌نوری، حسن روحانی و سیدحسن خمینی در جریان است. گفته می‌شد که علی‌اکبر ناطق‌نوری در این جلسات به نمایندگی از جریان اصولگرایی حضور می‌یابد و صحبت‌های جدی‌ای هم از سوی او مطرح شده است. این در حالی است که نه ناطق‌نوری چندان جایگاهی در بین اصولگرایان دارد و نه خودش دیگر تمایلی به بازگشت به عرصه سیاست. محمدرضا باهنر گفته است او حتی دیگر مشورت‌های انتخاباتی هم نمی‌دهد. مهم‌ترین واژه یا اصطلاح کلیدی رئیس‌جمهوری، حسن روحانی، در کنفرانس خبری ۱۷ بهمن ۱۳۹۶ و به مناسبت سی‌ونهمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی هم اشاره به موضوع «گفت‌وگوی ملی» داشت. گفته می‌شود اسحاق جهانگیری هم نخستین فردی بود که گفت‌وگوی ملی را محکم‌تر از سایر چهره‌های سیاسی مطرح کرد؛ در همان روزهای انتخابات و بعد از آن گفت: «راه‌حل مسائل کشور، وحدت، انسجام و راه‌اندازی گفت‌وگوی ملی است. دوران حذف سپری شده و باید با یکدیگر گفت‌وگو کنیم؛ گفت‌وگو بین جریان‌های سیاسی و گفت‌وگوی ملی بین اقوام».احمد مازنی، نماینده تهران و عضو فراکسیون امید که مهرماه ۹۵ ضرورت گفت‌وگوی ملی را در نطق اضطراری خود در مجلس مطرح کرده بود، بهمن‌ماه سال گذشته درست بعد از آن تجمعات اعتراضی، از اجماع و طرح این موضوع با چهره‌های سیاسی جریان اصولگرا خبر داده بود. به گفته وی، یک کمیته ویژه در مجلس و فراکسیون امید تشکیل شده است. مازنی گفته بود: «آقای باهنر و آقای حدادعادل هم دراین‌باره با آقای عارف دیدار داشته‌اند، همچنین در حاشیه جلسات مجمع گویا دراین‌باره صحبت‌هایی کرده‌اند و داریم به سمت نشست اولیه گفت‌وگوی ملی که پیش‌گفت‌وگو است، می‌رویم». او همچنین گفته بود که مسئله گفت‌وگوی ملی در سطح افرادی در مجمع تشخیص در حال بررسی است و با چهره‌هایی مانند آقایان سیدمحمد خاتمی، سیدمحمد موسوی‌خوئینی‌ها، عبدالواحد موسوی‌لاری و در طرف دیگر غلامعلی حدادعادل، احمد توکلی، محمدرضا باهنر، علی‌اکبر ناطق‌نوری و عباسعلی کدخدایی صحبت شده است. مازنی همچنانی یکی از چهره‌های پیگیر ایده گفت‌وگوی ملی است.طراحان اولیه ایده «گفت‌وگوی» ملی جریان اصلاح‌طلب و دولت اعتدالی بودند. بهزاد نبوی در دفاع از طرح گفت‌وگوی ملی گفته بود: «من بحث گفت‌وگوی ملی را نه به‌عنوان یک شعار، بلکه به‌عنوان یک ضرورت ملی مطرح کرده‌ام. باید برای حفظ منافع کشور، ملت و نظام به هر شکل ممکن وارد تعامل و گفت‌وگو شد و به تحلیل و مواضع مشترک دست یافت... کسانی که شعار «اصلاح‌طلب، اصولگرا، دیگه تمومه ماجرا» سر دادند، خواسته یا ناخواسته در زمین تندروهایی بازی می‌کنند که قصد آنها شکست اعتدال و اصلاحات است. با این حال برخی چهره‌های اصلاح‌طلب از شرایط گفت‌وگوی ملی و نه لزوما شروط آن سخن گفته‌اند. مثلا محسن میردامادی با اشاره به اینکه گفت‌وگوی ملی از مذاکرات برجام سخت‌تر است، گفته بود: «در گفت‌وگوی ملی باید صدای همه مردم شنیده شود. گفت‌وگوی ملی به معنای گفت‌وگوی اصلاح‌طلبان و اصولگرایان نیست... گفت‌وگویی می‌تواند ملی خوانده شود و جامعه را از بی‌اعتمادی موجود نجات دهد و امیدآفرین شود که همه صداهایی که در جامعه هست، در آن شنیده شود...».واکنش اصولگرایان به طرح گفت‌وگوی ملی تاکنون یکدست نبوده است. آنها برخلاف اصلاح‌طلبان به‌جای شرایط از شروط صحبت کرده‌اند؛ شروطی که حالت فصل‌الخطاب‌گونه دارد. مثلا غلامرضا مصباحی‌مقدم، عضو جامعه روحانیت مبارز گفته بود: «یک مانع بزرگ برای عدم استقبال از پیشنهاد اصلاح‌طلبان می‌بینم و آن، این است که اصلاح‌طلبان هنوز مواضع خود را نسبت به فتنه ۸۸ اعلام نکرده و به نحوی آن مسیر را ادامه می‌دهند».دیروز علیرضا زاکانی که نزدیک به جبهه پایداری است و این ماه‌ها در حال برگزاری سلسله مناظراتی با مصطفی تاجزاده است در واکنش به این نظر که گفت‌وگوی ملی می‌تواند گفت‌وگویی با هدف رسیدن به نتیجه‌ای ملی و در راستای منافع کل کشور بین تمام جریاناتی باشد که با یکدیگر اختلافات دیدگاه مبنایی و کارشناسی دارند، گفته است: «همه گفت‌وگوهایی که ما انجام می‌دهیم گفت‌وگوی ملی است. ما گفت‌وگو می‌کنیم (اشاره به گفت‌وگوی خود با مصطفی تاجزاده). او افزود:« اما عده‌ای می‌گویند در کشور انسداد وجود دارد که من می‌گویم این غلط است و در کشور انسداد وجود ندارد.

بررسی آینده برجام در گفت‌وگو با بهزاد صابری، مشاور محمدجواد ظریف:

برد برای همه یا باخت برای همه

زینب اسماعیلی: دیپلمات جوانی که بیش از آنچه تصور می‌شود، بر موضوعات اشراف دارد؛ بهزاد صابری، دانش‌آموخته حقوق بین‌الملل در دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران. جانشین نماینده دائم ایران نزد دفتر سازمان ملل متحد بوده و به همین واسطه عضو ناظر ایران در کنوانسیون مبارزه با جرائم سازمان‌یافته فراملی و نهادهای مشابه بوده است. میزبانی مذاکرات هسته‌ای در هتل کوبورگ وین، فرصتی شد تا محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران، به دقت و اشراف او به مباحث حقوق بین‌الملل پی ببرد. از آنجا که ظریف در حوزه حقوق بین‌الملل فرد مبرزی است و حساسیت‌های ویژه خود را در این رشته دارد، یافتن همکاری کاربلد در این حوزه در فرصت مذاکرات ایجاد شد و بهزاد صابری به تیم کارشناسی مذاکره‌کنندگان هسته‌ای پیوست. ۱۹ بهمن ۹۴ از رئیس‌جمهور، در مراسمی رسمی که به پاس قدردانی از زحمات تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای برگزار شد، لوح زرین سپاس دریافت کرد. بعد از پایان دوره مأموریتش در وین، به تهران بازگشت و ابتدا مشاور عباس عراقچی و بعد مشاور وزیر خارجه شد. او اکنون عضو تیم مذاکره‌کننده ایران در جلسات کمیسیون مشترک برجام است. با صابری درباره اجرای گام دوم کاهش سطح تعهدات ایران در برجام و آنچه پیش‌روی این توافق قرار دارد، گفت‌وگو کردیم. او اذعان می‌کند که «ایران قرار نیست تنها بازنده باشد؛ یا برد برای همه یا باخت برای همه».

گام دوم کاهش تعهدات هسته‌ای ایران طبق برجام برداشته شد. آقای عراقچی روز ۱۶ تیر، گفتند که «ممکن است این روند به خاتمه حضور ما در برجام منتهی شود». نگرانی برای ازدست‌رفتن این توافق چقدر جدی است؟ چقدر با این اتفاق فاصله داریم؟

این نگرانی بسیار جدی است. جدید هم نیست. از آن مهم‌تر، ناشی از اقدامات اخیر ایران هم نیست بلکه این نگرانی به‌طورجدی زمانی ایجاد شد که آمریکا به‌عنوان یکی از مهم‌ترین طرف‌های برجام، تصمیم گرفت به طور غیرقانونی از این توافق خارج شود و تحریم‌هایی را که به موجب برجام لغو شده بود، بازگرداند. پیش‌ازآن هم البته حتی در زمان اوباما، آمریکا در عمل، به تعهدات خود پایبندی کامل نداشت. اما وضعیت به‌گونه‌ای نبود که تداوم برجام را با مخاطره جدی روبه‌رو کند.

درست سه سال پیش در یک یادداشت رسانه‌ای (در خبرگزاری آنا) نوشته بودم که برجام یک موافقت‌نامه بین‌المللی نیست بلکه یک نقشه راه و مبتنی بر اقدامات داوطلبانه و متقابل طرف‌های توافق است. مجموعه‌ای است از «قرارها» که طرف‌های مذاکره با یکدیگر گذاشته‌اند و هر قدم را با قدم‌های طرف مقابل گره زده و هماهنگ کرده‌اند. اصولا ضمانت اجرائی چنین سندی، در همان برد- برد بودن آن است. یعنی باید آن‌چنان توافقی باشد که هیچ‌یک از طرف‌ها مایل نباشند آن را از دست داده و به وضع نامطلوب قبل از آن بازگردند. «نامطلوب‌بودن گزینه‌های جایگزین» در همه طرف‌ها موجب پایبندی به برجام می‌شود و اگر یکی از طرف‌ها به این احساس واقعی و جدی برسد که این برنامه اقدام برای او باخت و برای دیگران برد است، ممکن است اراده‌ای برای ادامه آن نداشته باشد. آن زمان نوشته بودم که آمریکایی‌ها -چه کنگره وقت آمریکا و چه رئیس‌جمهور بعدی آن- باید به‌شدت مراقب ماجراجویی‌های خود در ارتباط با برجام باشند؛ چراکه اگر یک طرف برجام از تعهدات خود شانه خالی کند، تاحدی‌که آن اصل اساسی «برد-برد» را به مخاطره بیفکند، این به معنای شکست‌خوردن این «چارچوب» و اثبات ناکارآمدی آن در بازگشودن گره این مسئله است. در چنین فرضی، ضمن اینکه ایران هم خود را ملزم به رعایت هیچ سقف یا محدودیتی ندانسته و دلیلی برای اعتمادسازی بیشتر یا اقدامات شفافیت‌ساز نخواهد داشت اما فراتر از آن، دنیا دیگر برای آمریکایی‌ها، آن دنیای پیش از برجام نخواهد بود؛ دنیایی که در آن با ترسیم یک چهره یاغی و عصیان‌گر از ایران موفق شده بودند تا حد زیادی علیه ایران اجماع‌سازی امنیتی کنند.

در یک سال گذشته، این وضعیتی که سه سال پیش اشاره کرده بودم، متأسفانه محقق شد و حالا در وضعیتی هستیم که ایران، به دلیل خروج غیرقانونی آمریکا و بازگشت تحریم‌هایش، معتقد است معامله برد-برد سابق، لااقل به لحاظ اقتصادی در حال رسیدن به برد-باخت است. طبیعی است که ایران باید دریچه وضعیت «باخت-باخت» را به روی دیگر طرف‌های برجام باز کند تا بدانند ایران قرار نیست تنها بازنده باشد؛ یا برد برای همه یا باخت برای همه. وضعیت برد-باخت آن‌هم در قبال کشوری با توانمندی‌ها و جایگاه ایران یک وضعیت شدیدا ناپایدار است.

آقای عراقچی در توضیحات‌شان از احتمال مذاکره با آمریکا در قالب ۴+۱ صحبت کرده‌اند. این پیشنهاد از طرف چه کسی مطرح می‌شود؟ ایران؟ آمریکا یا فرانسه؟ اساسا آمریکا در جریان این موضوع قرار دارد؟ احتمال دارد که چنین گزینه‌ای به بازگشت آمریکا به برجام منتهی شود؟

تا جایی که من خبر دارم، لااقل درحال‌حاضر بحثی از یک پیشنهاد مشخص نیست؛ حالا از سوی هرکسی. از یک‌سو آمریکای آقای ترامپ است که بعد از ترک میز مذاکره (یعنی تصمیم به خروج از برجام و شرکت‌نکردن در نشست‌های آن) مدام تکرار می‌کند که علاقه‌مند به مذاکره با ایران است. این‌هم البته مدام با نوسان و تغییر روبه‌رو بوده است. زمانی از زبان پمپئو شروط دوازده‌گانه را مطرح می‌کند، زمانی دم از مذاکره بدون پیش‌شرط می‌زند، زمانی می‌گوید فقط به دنبال این است که ایران سلاح هسته‌ای نداشته باشد. از سوی دیگر، کشورمان مواضعی باثبات داشته است.

ایران به مذاکره صرف علاقه‌ای نداشته و ندارد. مذاکره و تعهد برای ایران یک امر جدی است. برای ایران، برجام قداستی نداشت، اما اجرای با حسن‌نیت برجام از سوی آمریکا را آزمونی برای تداوم مسیر مذاکره می‌دید. آمریکایی‌ها که با بدترین وجه ممکن به تعهدات خود پشت پا زدند و میز مذاکرات را ترک کردند، طبیعتا به چشم یک طرف مذاکره دارای «اعتبار» دیده نمی‌شوند؛ بنابراین بازگشت آنها به میز مذاکره باید شرایطی داشته باشد؛ ازجمله برداشتن تحریم‌هایی که بازگردانده‌اند، همچنین تلاش برای نشان‌دادن جدیت خود در این مسیر. در کنار این دو قطب اصلی موضوع یعنی ایران و آمریکا، طرف‌های متعددی وجود دارند (چه در برجام و چه غیر آن) که هر یک به دلیلی به‌دنبال ایفای نقش برای کاهش تنش‌ها یا دست کم کنترل تنش‌ها هستند؛ اروپایی‌ها، ژاپن، کشورهای منطقه و دیگران از این زمره‌اند. هریک از اینها ایده‌های مختلفی مطرح می‌کنند و به‌دنبال سنجش زمینه عملیاتی‌شدن این ایده‌ها هستند. ایران و آمریکا نیز هر یک گاه‌گاه چه به‌طور علنی و چه در نشست‌ها، دیدگاه‌ها و احیانا شروط خود را درباره این ایده‌های مختلف مطرح می‌کنند. یعنی فعلا بحث یک پیشنهاد مشخص و مدون نیست. ایده‌های مختلفی مطرح است که سبک و سنگین می‌شوند تا شاید از دل آنها راهی برای برون‌رفت از این مسیر که ادامه آن به سود هیچ‌کس نیست، پیدا شود.

در مدت دو ماه گذشته، چینی‌ها در نوسازی اراک دست به اقداماتی زده بودند، آیا این اقدامات کافی نبود یا امیدی به ادامه‌یافتن آن نبود که ایران در گام دوم کاهش سطح تعهدات، بازگرداندن آب سنگین را در برنامه‌هایش گذاشت؟ از لحاظ اجرائی این کار چقدر زمان می‌برد؟

اول اینکه تأسیسات هسته‌ای اراک هرگز قرار نبود که از یک نیروگاه آب سنگین تغییر کند. یعنی در طرح مدرن‌سازی رآکتور اراک نیز قرار بود و هست که این تأسیسات کماکان با آب سنگین کار کنند. ضمنا چین تنها عضو برجام نیست که در این پروژه ایفای نقش می‌کند، هرچند نقش چین مهم‌تر و جدی‌تر از بقیه است. اما متأسفانه به نظر می‌رسید که اجرای پروژه مدرن‌سازی اراک نیز در مقاطعی تحت تأثیر منفی تحریم‌ها و فشارهای آمریکا قرار گرفته و تحرکی که باید در آن دیده می‌شد، وجود ندارد. در نامه‌های آقایان روحانی و ظریف به طرف‌های خارجی، در کنار اعلام توقف اجرای برخی تعهدات برجامی درصورتی‌که اقدامات لازم برای تأمین منافع اقتصادی ایران صورت نگیرد (یعنی همان بحث سقف ذخایر اورانیوم، سقف ذخایر آب سنگین و در گام بعد، غلظت غنی‌سازی)، این هم گفته شد که اگر روند اجرای پروژه مدرن‌سازی اراک عقب بیفتد و کشورهای متعهد نتوانند به روند مطلوب ادامه دهند، ما به شکل سابق برمی‌گردیم؛ یعنی موضوع اراک یک بحث جداگانه بود. بعد از آن نامه‌ها، در دو ماه گذشته پیشرفت‌های خوبی در ارتباط با رآکتور اراک صورت گرفت. جلسات خوب فنی برگزار شد. برخی قراردادها امضا شد و برخی در حال امضا است. فعلا روند تحولات درخصوص اراک ناامیدکننده نیست تا ایران بخواهد به طرح قدیم برگردد؛ بنابراین فعلا تصمیمی برای بازگشت به طرح قدیم اتخاذ نشد. در عین حال، با توجه به سایه شوم فشارهای آمریکا و احتمال اثرگذاری منفی آن در آینده، باز تأکید شد که ایران روند را به دقت زیرنظر خواهد داشت و بسته به شرایط، تصمیم مقتضی را خواهد گرفت.

این را که در صورت اتخاذ چنان تصمیمی، چقدر فرصت برای بازگشت به نقطه قبل از برجام لازم است، باید از دوستان سازمان انرژی اتمی پرسید. تا جایی که شخصا شنیده‌ام و البته شنیده‌های من ملاک نیست، مدت زمان لازم برای بازگشت به وضعیت قبل از برجام چندان طولانی نیست. اینکه از آن وضعیت، چقدر زمان برای تکمیل و راه‌اندازی لازم باشد بحث دیگری است که اطلاعاتی در این زمینه ندارم.

آقای ظریف تاکنون نامه‌های متعددی به خانم موگرینی نوشته‌اند در نقد عملکرد برجامی اروپا. پاسخ جدی آنها چیست؟

پاسخ اروپایی‌ها عمدتا همین است که در سخنان عمومی خود هم می‌گویند. با سیاست‌های آمریکا همراه نیستند و از آن عمیقا ابراز تأسف می‌کنند. قبول دارند که بازگشت تحریم‌ها آثار بسیار منفی اقتصادی و حتی بشردوستانه بر زندگی مردم ایران داشته است. قبول دارند که «نتوانسته‌اند» کاری جدی برای جبران این وضعیت انجام دهند. اما، اولا تأکید دارند که این نتوانستن، ناشی از نخواستن نبوده است؛ بلکه ماهیت «اقتصاد خصوصی و بازار آزاد» در این کشورها از یکسو، قدرت بلامنازع مالی، پولی و بانکی آمریکا و دلار آمریکا از سوی دیگر، نهایتا درهم‌تنیدگی بی‌حدوحصر اقتصادهای آنها با آمریکا موجب شده است راهکارهایی که در پیش گرفته‌اند لااقل تا این زمان مؤثر نباشد. ثانیا، تأکید دارند که در حوزه‌های سیاسی، برای نخستین‌بار پس از جنگ جهانی دوم، آن هم در قبال کشوری مثل جمهوری اسلامی ایران، در برابر آمریکا ایستاده و راه خود را جدا کرده‌اند و معتقدند ایران باید اهمیت بیشتری به این موضوع بدهد و همه‌چیز را اقتصادی نبیند. ثالثا، اصرار دارند ایران باز هم صبر پیشه کند و به راهکارهایی نظیر اینستکس فرصت بیشتری بدهد و معتقدند این قبیل ابزارها، اگرچه در ابتدا کوچک و بسیار آهسته عمل می‌کنند اما در درازمدت صحنه بازی را به‌کلی تغییر خواهند داد.

بااین‌حال، ضمن این‌که ایران به‌کلی منکر این استدلال‌ها نیست، اما هر ناظر منصف و بی‌طرفی می‌پذیرد که اروپایی‌ها اگر برخی ریسک‌های ناشی از تقابل اقتصادی با آمریکا را، هرچند به صورت محدود، می‌پذیرفتند، می‌توانستند اقدامات جدی‌تری برای حفظ توافقی که مدعی هستند این‌قدر برای آنها ارزش دارد انجام دهند. تداوم اجرای یک‌جانبه تعهدات برجامی از سوی ایران، بدون برخورداری از منافعی که بایستی از رفع تحریم‌ها نصیبش می‌شد، خلاف منطق و خلاف عزت ایران است و نمی‌تواند بیش از این ادامه یابد. به‌هرحال الان زمان بسیار حساسی است تا طرف‌های برجام به طور جدی‌تری به این موضوع فکر کنند.

شواهد نشان می‌دهد که ما در حال ازدست‌دادن اروپایی‌ها به‌عنوان یک‌سوی موافق برجام و همراه خودمان هستیم. شما این گزینه را قبول دارید؟

به این صورت قبول ندارم. صورت‌مسئله از دید من این است که جمهوری اسلامی ایران در حال ایجاد فضا و شرایطی است که معلوم شود اصولا چقدر اروپایی‌ها در این «موافق برجام» بودن و «همراه» بودن جدی هستند. صدالبته که حتی همراهی زبانی و سیاسی نیز در روابط بین‌الملل ارزش خود را دارد، اما در شرایطی که آمریکا یک جنگ اقتصادی تمام‌عیار علیه ایران برپا کرده و شرکت‌ها و اتباع همین اروپایی‌ها نیز در آن جنگ، از فرمان‌های اتاق جنگ آمریکا در اوفک بیش از مواضع سیاسی دولت‌های خود اطاعت می‌کنند، ارزش این همراهی و اعلام مواضع دچار خدشه می‌شود. ایران اتفاقا هنوز هم خواستار حفظ برجام است و اقدامات خود را در جهت حفظ بنیان‌های اصلی برجام می‌داند. باب دیپلماسی همچنان باز است و اگر اروپایی‌ها واقعا موافق برجام و خواستار حفظ آن هستند، بایستی آماده هزینه‌دادن هم باشند. توقع این‌که همه هزینه‌ها را ایران بدهد، نابجاست و این وضعیت قطعا ناپایدار است.

نکته

- **ایران قرار نیست تنها بازنده باشد. یا برد برای همه یا باخت برای همه**
- **مذاکره و تعهد برای ایران یک امر جدی است. برای ایران، برجام قداستی نداشت، اما اجرای با حسن‌نیت برجام از سوی آمریکا را آزمونی برای تداوم مسیر مذاکره می‌دید**
- **اروپایی‌ها تأکید دارند که در حوزه‌های سیاسی، برای نخستین‌بار پس از جنگ جهانی دوم، آن هم در قبال کشوری مثل جمهوری اسلامی ایران، در برابر آمریکا ایستاده و راه خود را جدا کرده‌اند و معتقد هستند ایران بایستی اهمیت بیشتری به این موضوع بدهد و همه‌چیز را اقتصادی نبیند**
- **اروپایی‌ها اصرار دارند ایران باز هم صبر پیشه کند و به راهکارهایی نظیر اینستکس فرصت بیشتری بدهد و معتقد هستند این قبیل ابزارها، اگرچه در ابتدا کوچک و بسیار آهسته عمل می‌کنند، اما در درازمدت صحنه بازی را به‌کلی تغییر خواهند داد.**
- **جمهوری اسلامی ایران در حال ایجاد فضا و شرایطی است که معلوم شود اصولا چقدر اروپایی‌ها در این «موافق برجام» بودن و «همراه» بودن جدی هستند**
- **ایران اتفاقا هنوز هم خواستار حفظ برجام است و اقدامات خود را در جهت حفظ بنیان‌های اصلی برجام می‌داند. باب دیپلماسی همچنان باز است و اگر اروپایی‌ها واقعا موافق برجام و خواستار حفظ آن هستند، بایستی آماده هزینه‌دادن هم باشند. توقع این‌که همه هزینه‌ها را ایران بدهد، نابجاست و این وضعیت قطعا ناپایدار است.**

کوتاه دیپلماسی

آژانس عبور ایران از ۳.۶۷ درصد را تأیید کرد

● **ایسنا:** آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در گزارشی، اعلامیه ایران در خصوص عبور سطح غنی‌سازی خود از ۳.۶۷ درصد را تأیید کرد. به گزارش رویترز، یک سخنگوی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اعلام کرد یوکیو آمانو، دبیر کل این آژانس، در هشتم جولای به اطلاع شورای حکام رسانده است که ایران سطح غنی‌سازی خود را از ۳.۶۷ درصد افزایش داده است.

واکنش اروپا درباره گام دوم کاهش تعهدات برجامی ایران

● **ایرنا:** مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا و وزیران امور خارجه سه کشور اروپایی عضو برجام روز سه‌شنبه با صدور بیانیه‌ای مشترک، خواستار بازگشت فوری ایران به سقف مجاز غنی‌سازی اورانیوم شدند. در این بیانیه که یک نسخه آن در تارنمای وزارت امور خارجه انگلیس قرار گرفته است، نسبت به گام دوم کاهش تعهدات برجامی ایران «عمیقا» ابراز نگرانی و ادعا کرده‌اند اقدامات ایران با تعهدات این کشور در برجام ناسازگار است.این بیانیه با اشاره به گزارش روز گذشته آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، درباره افزایش سطح اورانیوم غنی‌شده از سوی ایران، آمده این میزان فراتر از محدودیتی است که در برجام تعیین شده است. بر این اساس، صادرکنندگان این بیانیه از اینکه «ایران برخی از تعهداتش را در برجام انجام نمی‌دهد» ادعای نگرانی عمیقی کرده‌اند.در ادامه این بیانیه آمده است: ایران عنوان کرده که خواهان حفظ برجام است، بنابراین باید از اقداماتش برگردد و بدون تأخیر به اجرای کامل برجام پایبند باشد.صادرکنندگان این بیانیه با اشاره به ضرورت برگزاری فوری نشست کمیسیون مشترک برجام، از تمام اعضای این توافق خواستند تا در راستای کاهش تنش‌های جاری درباره فعالیت‌های هسته‌ای ایران، مسئولانه عمل کنند.

اذعان نماینده ویژه پوتین به نقش ایران در امنیت منطقه

● **ایرنا:** نماینده ویژه ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، تأکید کرد: بدون درنظرگرفتن نقش و تأمین منافع جمهوری اسلامی ایران امکان دستیابی به امنیت مؤثر و پایدار در منطقه وجود ندارد.الکساندر لاورنتیف بعد از ظهر سه‌شنبه با علی شمخانی، نماینده مقام معظم رهبری و دبیر شورای عالی امنیت ملی دیدار و درباره موضوع دوجانبه و منطقه‌ای با وی گفت‌وگو کرد.او در این دیدار با اشاره به اقدامات رسانه‌ای گسترده‌ای که برای تبدیل‌کردن اجلاس سه‌جانبه روسیه، آمریکا و اسرائیل به روندی علیه ایران انجام شد، تأکید کرد: مواضع روشن و صریح روسیه در مقابل حضور قانونی ایران در سوریه و مخالفت با سیاست ناکارآمد فشار حداکثری به جمهوری اسلامی به طرف‌های شرکت‌کننده در اجلاس اعلام شد.نماینده ویژه پوتین افزود: در این اجلاس به‌صراحت اعلام شد که ایران به عنوان کشوری قدرتمند در منطقه، دوست و شریک راهبردی روسیه بوده و بدون درنظرگرفتن نقش و منافع این کشور نمی‌شود به مدل امنیتی مؤثر و پایداری رسید.لاورنتیف با اشاره به خروج یک‌جانبه آمریکا از توافق بین‌المللی برجام تصریح کرد: نمی‌توان انتظار داشت تهران به‌صورت یک‌جانبه و بدون بهره‌مندی از حقوق قانونی خود در برجام بماند، اما کشورهای دیگر به تعهداتشان عمل نکنند. دریابان علی شمخانی هم در این دیدار با اشاره به روند مثبت و رو به گسترش همکاری‌ها میان ایران و روسیه به عنوان دو کشور دوست و متحد راهبردی اظهار کرد: مواضع قاطع و منصفانه روسیه در موضوعی چون برجام، تجاوز پهپاد آمریکایی به آسمان ایران، حضور قانونی ایران در سوریه و راهزنی دریایی انگلیس با توقیف نفت‌کش حامل نفت ایران در جبل‌الطارق قابل تقدیر است.او با تبیین تلاش آمریکا برای افزایش تنش و ناامنی در منطقه با هدف فروش بیشتر سلاح خاطرنشان کرد: جمهوری اسلامی ایران ضمن تداوم اقدام‌های سیاسی و دفاعی برای جلوگیری از شکل‌گیری بی‌ثباتی در منطقه از منافع و امنیت خود با قاطعیت دفاع خواهد کرد.سفر لاورنتیف به ایران با دستور مستقیم ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه و برای ارائه گزارش از اجلاس سه‌جانبه مقام‌های عالی امنیتی روسیه، آمریکا و رژیم صهیونیستی که در سرزمین‌های اشغالی برگزار شد، انجام شده است.

ضعف اروپا در آینه برجام

ادامه از صفحه۳

با خروج آمریکا از برجام، مخالفت و هم‌صدایی کم‌نظیر سه قدرت اصلی اروپایی دراین‌باره، در کنار همراهی و همدلی کل اتحادیه اروپا، تاکنون قادر به تغییر قاعده بازی تحمیلی ایالات متحده بر ایران نشده است. او اضافه می‌کند که با وجود وزن بالای اقتصادی کل اتحادیه در کنار جایگاه جهانی اروپا، آنها قادر به غلبه بر سیاست‌های دولت جدید آمریکا نبوده و در مقابل هژمونی ایالات متحده در دنیای امروز شکست خورده‌اند. به عقیده بسیاری از تحلیلگران غربی، اروپا ابزار لازم برای اعمال قدرت و تصمیم‌سازی مستقل از آمریکا را در اختیار ندارد. تام مک‌تگ در یادداشت اخیر خود اشاره می‌کند که واحد پولی یورو تا امروز قابلیت جایگزینی با دلار آمریکا را در مناسبات جهانی نداشته و این به علت پشتوانه نامتوازن اقتصادی و نوسانات پیش‌بینی‌ناپذیر این واحد پولی است و تا زمانی که ارزی معتبر و قابل قیاس با دلار آمریکایی به عرصه نیاید، اروپا قادر به رقابت با ایالات متحده نیست؛ همچنین فراتر از مسائل اقتصادی، درگیری‌های درون اتحادیه اروپا ازجمله مسئله حضور یا خروج بریتانیا از این اتحادیه، به خودی خود به ضعف‌های این مجموعه سیاسی و اقتصادی دامن می‌زند! به گزارش وب‌سایت تحلیلی فارن پالیسی، کارشناسان و سیاست‌سازان اتحادیه اروپا ایده‌های متعدد و متنوعی در مواجهه با شرایط رو به زوال برجام و برای مجاب‌کردن ایران به ادامه توافق ارائه داده‌اند؛ از توسعه کانال مالی اینستکس تا آزادکردن بخشی از دارایی‌های مسدودشده ایران درون اتحادیه و در نهایت تسهیل تجارت ایران با کشورهایی مانند عراق و هند؛ اما سؤال اساسی اینجاست: این به‌اصطلاح راه‌حل‌های اروپایی چه میزان کاربردی و تعیین‌کننده است؟!تام توجندهات، عضو پارلمان بریتانیا (مجلس عوام) می‌گوید که سیاست‌های تحریمی آمریکاست که در نهایت برنامه‌های ما را تعیین می‌کند و این وضعیت تا زمان ایجاد یک ارز مستقل جهانی و یک سیستم بانکی مستقل بین‌المللی برقرار خواهد بود. در واقع باید گفت که برای رسیدن به هدف برابری قدرت اقتصادی و متعاقبا افزایش نفوذ مؤثر اتحادیه اروپا در مقابل آمریکا، اتحادیه به یک سیاست مالی و پولی متحد محتاج است. برای رسیدن به چنین سیاستی البته اتحادیه نیاز به اصلاحاتی مؤثر داشته؛ امری که با مخالفت جدی برلین روبه‌رو شده است. به عقیده کارشناسان اروپایی، آلمان‌ها به دلیل قدرت نامتوازن اقتصادی ۱۹ کشور عضو یورو، حاضر به قبول مسئولیت چنین اصلاحاتی دست‌کم در کوتاه‌مدت نیستند. چارلز گرانت، یک کارشناس برجسته روابط آلمان-فرانسه، با اشاره به ناتوانی اتحادیه اروپا در برخورد با خروج آمریکا از برجام به دلایل اقتصادی یادشده، چنین وضعیتی را باعث بسط انواعی از مشکلات درون اتحادیه دانسته و تغییر سمت‌وسوی بحران‌های اروپایی و تشدید آنها را پیرو معضل برجام، کاملا محتمل می‌داند.در پایان باید گفت که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، با زیرپاگذاشتن برجام، اروپا را در واقع با ضعف‌های درونی خودش رودررو و مواجه کرده است، ناتوانی عمیق از اتخاذ و اِعمال سیاست‌های مستقل جهانی!

مزایده شماره۹۸/۰۲– فروش املاک مازاد اداره امور شعب بانک ملی استان اردبیل نوبت دوم

از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)

به آدرس www.setadiran.ir

متقاضیان خرید برای دریافت اطلاعات بیشتر،از ساعت۸:۰۰ صبح مورخ۱۳۹۸/۴/۱۸ تا ساعت۱۹:۰۰ مورخ۱۳۹۸/۴/۲۹ به سامانه تدارک الکترونیکی دولت به شماره مزایده ۲۰۹۸۰۰۱۳۸۷۰۰۰۰۰۲ و از تاریخ ۱۳۹۸/۴/۱۸ به پایگاه اینترنتی بانک ملی ایران به نشانی: www.bmi.ir **بخش اخبار اطلاعیه ها– مناقصه و مزایده– مزایده اداره امور شعب استان اردبیل مراجعه نمایند.**

بانک ملی ایران– اداره امور شعب استان اردبیل